

Stokrát křížem kráž

Bokomara

1. Snad bych uvěřil, že moře není slané,
kdybych proplul v něm stokrát křížem kráž,
každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů vane,
já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

2. Dalším dotykem se vzdaluješ blíž ke mně,
tvůj pláč je upřímný, jen když se usmíváš,
tlačíš se mi do klína jak strom do suché země,
šeptáš "lásko, chci tě", a už vím, že jsi lhář.

R: Had se plazí do koruny stromu,
a tys' ke mně ruku vztáh',
milujem se v sutinách zbouraného domu
a stavěli z něj hrad v milostných hrách, hrách.

3. Volní jak dvě mouchy mezi okny,
všude kolem plochy, bílé plochy jen,
drtíš mě svým tělem, čekáš na můj výkřik do tmy,
snad nás osvobodí z těch prosklených stěn.

4. Snad bych uvěřil, že všechno bude jiné,
cítím jenom lítost, vůbec žádnou zášť,
každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů plyne,
já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

R: